

pris. Jeg for mit Vedkommende tror, som sagt — jeg kan naturligvis ikke paa Forhaand føre afgørende Bevis derfor, men det er min Overbevisning, og deri er jeg enig med Fællesorganisationen og andre af Mejeriverdenens ledende Mænd —, at man derigennem vilde naa til en finansiel Balance paa det Omraade, som vil være mindst lige saa god som den af den højtærede Minister foreslaaede.

Der er ogsaa et andet Forhold, der vil gøre sig gældende, hvis den Situation, som vi er i for Øjeblikket, fortsættes, og det er jo med det for Øje, at vi i det hele taget lovgiver; det er det, at det maaske ikke er urimeligt at tænke sig, at Eksportprisen kunde gaa op fra 9 til 10 Kr. Hvis det kunde ske, vilde det ogsaa i allerhøjeste Grad hjælpe til Balance for Staten, og det er mit Haab, at det i Udvalget maa lykkes at finde en retfærdig Ordning, som gør Ret og Skel til alle Sider og giver Producenterne den Pris, som virkelig kan tilkomme dem i Forhold til Produktionsomkostningerne. I Haab om, at det maa lykkes, og i Henhold til de Bemærkninger, som jeg her har gjort, og som der jo i Udvalget vil blive Lejlighed til at gaa i Detailler med, skal jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget.

Hauge: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Befolkningens Forsyning med Smør og Mælk i de følgende 12 Maaneder fra 1. November 1918 at regne. Lovforslaget adskiller sig i sit Indhold ikke væsentlig fra de gældende Love om Befolkningens Forsyning med Smør og Mælk, og dog er der betydelige Ændringer at notere. Det, der først springer i Øjnene, er, at Priserne er forhøjede ret betydeligt, og det beklager jeg. Det forekommer mig, at det er overordentlig beklageligt, at man atter skal forhøje Priserne paa Smør og Mælk, men det er rimeligvis nødvendigt at gøre det, og ud fra den Betragtning er det, at jeg kan tiltræde Lovforslaget, som det er fremsat af den højtærede Indenrigsminister. Den foreslaaede Prisforhøjelse for Smørrets Vedkommende, fra 4 Kr. 60 Øre garanteret Pris til 5 Kr. 30 Øre begrundes jo navnlig med, at det er dyrere for Landmændene at producere Smør, end det hidtil har været. Det forekommer imidlertid mig, at en egentlig Bevisførelse herfor savnes. Det er rigtigt nok, at man kan opstille Beregninger, hvorefter de Foderemner, der anvendes, er blevet dyrere, men ret beset tror jeg ikke, at det er mere bekosteligt for Landmændene nu

at producere Smør, end det var for et Aar siden, da man vedtog den forrige Smørlov. Mejeriforeningernes Ledelse har stillet Forslag om, at Prisforhøjelsen skulde være endnu større, at Garantiprisen skulde forhøjes helt op til 5 Kr. 70 Øre, altsaa med 1 Kr. 10 Øre pr. kg i Forhold til den nu gældende Pris, og dette Krav fra Mejeriforeningernes Ledelse er baseret paa, at de anvendte Foderenheder til at producere Smørret er blevet dyrere. Man regner med, at der anvendes 30 Enheder pr. kg Smør, og at Prisen nu maa ansættes til 27 Øre eller til det dobbelte af, hvad Prisen normalt var her i Landet, men denne Beregning er, forekommer det mig, bestridt paa rigtig Maade af sagkyndige baade i og uden for Ernæringsraadet. Jeg har ogsaa haft Lejlighed til at se Bemærkninger og Modbemærkninger om de Beregninger, der ligger til Grund for Fællesorganisationens Indstilling, og det forekommer mig i Modsetning til Ordføreren for Venstre (Hedegaard), at det ikke er lykkedes Mejeriforeningernes Fællesorganisation at føre noget virkeligt, fulgyldigt Bevis for at det af Hensyn til Priserne for, Foderenheder eller af Hensyn til Produktionsomkostningerne er nødvendigt at forhøje Smørpriserne, i alt Fald ikke til de 5 Kr. 70 Øre, som Mejeriforeningernes Fællesorganisation kræver.

Det ærede Medlem, der talte for Venstre, sagde, at hvis man skulde betale Kornprisen til Statens Lagre, 25 Kr., saa kunde det ikke betale sig for Landmændene at producere Smør til den Pris, som der er stillet Forslag om af Ministeren, men saa maatte man gaa til en højere Pris, og det kunde heller ikke betale sig. Man kunde derfor ikke vente, at Landmændene vilde anvende Korn, som de selv havde til Raadighed, i Smørproduktionen, fordi de kunde faa mere for Kornet ved at sælge og faa de gængse Kornpriser. Deri ligger, synes jeg, en stærk Kritik af de nugældende Kornpriser, og jeg synes, at det ærede Medlem ved disse Udtalelser nærmest beviste, at Kornpriserne egentlig er for høje, og at vi i alt Fald af yderste Evne maa modsætte os, at de yderligere forhøjes, som der er rejst Krav om. Men det er jo en udmærket Svikmølle at have i Gang, den at sige, at det ikke kan betale sig at producere det ene, fordi noget andet betaler sig bedre, og naar saa Prisen paa det første er blevet forhøjet, kan det ikke betale sig at producere det andet, og derfor maa der ske en Forhøjelse paa det. Men det er jo ikke en Bevisførelse, man uden videre skal tage for gode Varer, og jeg for mit Vedkommende